

La inceput de an Concertul de Anul Nou de la Viena

Getta Neumann

Intr-o zi de iarna din decembrie 2011 o pereche de tineri frumoși și îndrăgostiți urca treptele palatului Schönbrunn din Viena. Cadrul princiar invita la pași de dans, fata blonda, cu ochi albaștri visători, face o piruetă în ritmul valsului *An der schönen blauen Donau*. Silueta ei în vartej se contopește cu cea a balerinei blonde cu ochi visători, în costum de voal albastru. Doi tineri se precipită spre ea, o poartă, ușoară ca un fulg, pe trepte sus, spre sala superbă unde perechi se învâlburează, se înlanțuie, se despart, se regăsesc, în jocul etern al dragostei. Gratie și eleganță, tinerețe și elan, iubire și visare într-o lume scanteietoare, însufletită prin muzica lui Johann Strauss fiul. Vraja se destramă, dansatorii dispar, fata se deșteaptă din fantasma, privește în jur cu uimire, cu tristețe, cu dor. Regretul îi se șterge încetisor de pe față și face loc bucuriei de a-și urma iubitul afara, în parcul superb, în realitate.

Coreografia baletului din Concertul de Anul Nou 2012 din Viena reda întocmai escapada pe care o fac milioane de spectatori în fiecare an, de întâi ianuarie, într-o lume feerică. A durat câtva timp până muzica lui Johann Strauss tatăl și a fiilor săi a pătruns în acest templu al muzicii clasice, în *Musikverein* la Viena. Să nu ne umbrească bună dispoziție faptul că primul concert a avut loc în 1939, un an după anexarea Austriei la Germania hitleristă. Nazistii aveau nevoie de muzica spumoasă a dinastiei Strauss, a căror strabunic era înmormântat în cimitirul evreiesc. De atunci concertul a câștigat aura unui moment de jubilație și optimism, de speranță într-o lume mai bună. La pupitrul orchestrei s-au perindat Karajan, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Claudio Abbado și alții de talia lor. Concertul, transmis în peste 70 de țări, este ocazia pentru un rendez-vous sub semnul plăcerii. În interviul din 31 decembrie 2011, în ziarul *Der Kurier*, dirijorul Mariss Jansons afirma: „Concertul de Anul Nou al Filarmonicii din Viena este un mesaj, un salut pentru întreaga omenire. Va fi văzut și auzit în lumea întreagă. Fie ca muzica minunată a dinastiei Strauss să aducă tuturor bucurie, speranță.”

În anii saizeci, în locuința noastră de lângă Piața de Fan la Timișoara, ai mei și cu mine urmăream la televizor transmisia în direct a concertului din Marea Sală Aurită din *Musikverein* din Viena. Era datina de început de an. Eram încantați de sala construită în 1870 după modelul templelor din Grecia antică, cu coloane, fresce și cariatide, strălucind în lumina candelabrelor de cristal și a reflectoarelor pe tavanul și decorațiile aurite.

Ne extaziam în fața aranjamentelor luxuriante de flori daruite de orașul San Remo. Ne delectam cu ritualul concertului. An de an era același dirijor, Willi

Boskovsky (a dirijat 25 de ani la rand) si-l iubeam pentru ca era jovial si foarte „vienez”, adica dragalas, bonom. De fiecare data ura, impreuna cu orchestra, publicului si intregii lumi „Prosit Neujahr” ! Anticipam valsurile, polcile cu nume sugestive, *Pizzicato-Polka* sau *Tritsch-Tratsch Polka* sau *Perpetuum Mobile* sau *Freut euch des Lebens* (*Bucurati-va de viata*). Inceputul valsului *An der schönen blauen Donau*, era intotdeauna salutat cu aplauze, iar *Radetzky Marsch* era acompaniat cu aplauze cadentate in ritmul marsului. Noi, in fata ecranului, eram

Zubin Mehta

mai celebri dirijori de muzica clasica, a unei din cele mai prestigioase orchestre din lume, sa ne desfatam, macar o data pe an, cu muzica usoara. Apoi, precum domnita din baletul din acest an, ne vom intoarce la „lucrurile serioase”.

cu ochii pe bagheta dirijorului, sa stim cand sa batem din palme si cum : piano sau forte. In fiecare an, dirijorul surprindea cu cate ceva : fluiera, sau facea pe vatmanul, sau tragea cu carabina.

In anul acesta, Mariss Jansons a batut ritmul cu ciocanase, iar tanarul violonist de langa el avea tot timpul gura pana la urechi in pauzele dintre piesele muzicale, pentru ca, banuiesc, e tanar si voios. An de an dansam si fredonam, ne leganam si ne invartim, batem din palme si ne prostim, din pura bucurie de a trai. Fara retineri, caci avem binecuvantarea celor

An der schönen blauen Donau Neujahrskonzert 2012

http://www.youtube.com/watch?v=3p1mHUD_P EY&feature=player_embedded

Brennende Liebe Neujahrskonzert 2012

<http://www.youtube.com/watch?v=rucMT4j2saQ&feature=related>

In muzeul Belvedere se organizeaza o expozitie cu ocazia aniversarii de 150 de ani de la nasterea lui Gustav Klimt. Baletul pe valsul *Brennende Liebe* (*Iubire arzatoare*) incepe in fata celebrisimului tablou *Der Kuss* (*Sarutul*), balerinii luand aceeasi pozitie ca si cuplul din tablou.

Amuzant este sa remarcam diferentele. La Klimt, barbatul, cu parul negru si tenul inchis, se apleaca, asemeni unei pasari de prada, asupra femeii cu fata livida, ochii inchisi, bratele delicate, expresia suferinda si pasiva. In balet tanarul este blond, gratios si subtirel, tanara e o bruneta plina de elan. Cred ca coreograful voia in mod subtil sa ne atraga atentia asupra deosebirilor intre mentalitatea artistului Klimt si cea contemporana, dincolo de asemanarile aparente.